

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Zadru

Borelli 9, Zadar

Poslovni broj Pr-48/2021-59

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Zadru, po sucu tog suda Marku Baraki, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Mateja Zurka, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Grbića iz Zadra, Petra Skoka 1d, OIB: 26662803699, zastupanog po odvjetnicima iz OD Korljan i partneri u Zadru, protiv tuženika Republike Hrvatske, Ministarstvo unutarnjih poslova OIB: 52634238587, zastupano po ODO – GUO Zadar, radi isplate, nakon održane glavne javne rasprave zaključene 11. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tužene, 25. svibnja 2026.

presudio je

Nalaže se tuženoj isplatiti tužitelju iznos od 33.046,69 EUR bruto sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 558,58 EUR od dana 16. veljače 2016. godine,
- na iznos od 285,33 EUR od dana 16. ožujka 2016. godine,
- na iznos od 201,36 EUR od dana 16. travnja 2016. godine,
- na iznos od 366,21 EUR od dana 16. svibnja 2016. godine,
- na iznos od 371,90 EUR od dana 16. lipnja 2016. godine,
- na iznos od 489,40 EUR od dana 16. srpnja 2016. godine,
- na iznos od 543,39 EUR od dana 16. kolovoza 2016. godine,
- na iznos od 367,69 EUR od dana 16. rujna 2016. godine,
- na iznos od 646,39 EUR od dana 16. listopada 2016. godine,
- na iznos od 415,13 EUR od dana 16. studenoga 2016. godine,
- na iznos od 198,13 EUR od dana 16. prosinca 2016. godine,
- na iznos od 579,25 EUR od dana 16. siječnja 2017. godine,
- na iznos od 682,14 EUR od dana 16. veljače 2017. godine,
- na iznos od 449,03 EUR od dana 16. ožujka 2017. godine,
- na iznos od 342,82 EUR od dana 16. travnja 2017. godine,
- na iznos od 458,48 EUR od dana 16. svibnja 2017. godine,
- na iznos od 373,52 EUR od dana 16. lipnja 2017. godine,
- na iznos od 74,86 EUR od dana 16. srpnja 2017. godine,
- na iznos od 892,27 EUR od dana 16. rujna 2017. godine,
- na iznos od 826,08 EUR od dana 16. listopada 2017. godine,
- na iznos od 446,46 EUR od dana 16. studenoga 2017. godine,
- na iznos od 582,40 EUR od dana 16. prosinca 2017. godine,
- na iznos od 707,16 EUR od dana 16. siječnja 2018. godine,
- na iznos od 617,82 EUR od dana 16. veljače 2018. godine,
- na iznos od 210,48 EUR od dana 16. ožujka 2018. godine,

- na iznos od 554,01 EUR od dana 16. travnja 2018. godine,
- na iznos od 727,33 EUR od dana 16. svibnja 2018. godine,
- na iznos od 217,77 EUR od dana 16. lipnja 2018. godine,
- na iznos od 106,33 EUR od dana 16. srpnja 2018. godine,
- na iznos od 269,43 EUR od dana 16. kolovoza 2018. godine,
- na iznos od 777,88 EUR od dana 16. rujna 2018. godine,
- na iznos od 991,03 EUR od dana 16. listopada 2018. godine,
- na iznos od 515,62 EUR od dana 16. studenoga 2018. godine,
- na iznos od 310,69 EUR od dana 16. prosinca 2018. godine,
- na iznos od 302,99 EUR od dana 16. siječnja 2019. godine,
- na iznos od 330,79 EUR od dana 16. veljače 2019. godine,
- na iznos od 466,38 EUR od dana 16. ožujka 2019. godine,
- na iznos od 429,87 EUR od dana 16. travnja 2019. godine,
- na iznos od 829,54 EUR od dana 16. svibnja 2019. godine,
- na iznos od 284,80 EUR od dana 16. lipnja 2019. godine,
- na iznos od 526,32 EUR od dana 16. srpnja 2019. godine,
- na iznos od 814,02 EUR od dana 16. kolovoza 2019. godine,
- na iznos od 364,04 EUR od dana 16. rujna 2019. godine,
- na iznos od 1.442,82 EUR od dana 16. listopada 2019. godine,
- na iznos od 583,89 EUR od dana 16. studenoga 2019. godine,
- na iznos od 208,94 EUR od dana 16. prosinca 2019. godine,
- na iznos od 1.701,33 EUR od dana 16. siječnja 2020. godine,
- na iznos od 809,32 EUR od dana 16. veljače 2020. godine,
- na iznos od 573,01 EUR od dana 16. ožujka 2020. godine,
- na iznos od 999,27 EUR od dana 16. travnja 2020. godine,
- na iznos od 755,45 EUR od dana 16. svibnja 2020. godine,
- na iznos od 1.146,59 EUR od dana 16. lipnja 2020. godine,
- na iznos od 800,34 EUR od dana 16. srpnja 2020. godine,
- na iznos od 558,24 EUR od dana 16. kolovoza 2020. godine,
- na iznos od 597,62 EUR od dana 16. rujna 2020. godine,
- na iznos od 171,06 EUR od dana 16. listopada 2020. godine,
- na iznos od 1.120,79 EUR od dana 16. studenoga 2020. godine,
- na iznos od 537,62 EUR od dana 16. prosinca 2020. godine,
- na iznos od 535,29 EUR od dana 16. siječnja 2021. godine,

po stopi koja za razdoblje od 15. siječnja 2014. godine do 31. srpnja 2015. godine teče po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a za razdoblje od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom

ovrhe, sve u roku od 15 dana, osim na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u bruto plaći.

i

riješio je

I. Utvrđuje se da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena u dijelu kojim je tražena isplata iznosa od 3.079,88 EUR bruto sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama.

II. Nalaže se tuženoj po osnovi naknade troškova ovog parničnog postupka isplati tužitelju iznos od 15.197,50 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 25. svibnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se za više zatraženi iznos u visini od 5.812,50 EUR zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška odbija kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tužene za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj Tomislav Grbić iz (dalje: tužitelj) 8. siječnja 2021. podnosi tužbu protiv tužene Republike Hrvatske (dalje: tužena) u kojoj navodi da se je u skladu s odredbom čl. 186. a Zakona o parničnom postupku prije podnošenja ove tužbe i to 30. rujna 2020. tužitelj obratio tuženoj sa zahtjevom za mirno rješenje spora, na koji zahtjev je tužena negativno odgovorila dopisom od dana 14. prosinca 2020. godine, broj: N-DO-156/2020-4, čime da su se stekli uvjeti za podnošenje tužbe. Naime, tužitelj da je od 1. siječnja 2016. godine naovamo neprekidno zaposlen u Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske (dalje samo: MUP), kao policijski službenik Policijske uprave Zadarske, Postaja pomorske policije Zadar. Obzirom da je tužitelj svoje radne zadatke obavljao kao policijski službenik na moru, priroda njegova posla iziskivala je prekovremeni rad, rad noću, rad subotom, nedjeljom, blagdanima itd. Naime, organizacija rada bila je takva da je tužitelj određeni broj dana u mjesecu (a koji broj varira od mjeseca do mjeseca) proveo „na terenu“, odnosno na ophodnom brodu MUP-a, dok je ostatak dana u tekućem mjesecu bio slobodan. Osobito ističe da je tužitelj, temeljem višednevnih radnih naloga poslodavca, u dane zaduženja neprekidno bio na brodu, dakle 24 sata dnevno. Sukladno odredbi čl. 86. „starog“ Zakona o radu (Narodne novine broj: 149/2009, 61/2011, 82/2012, 73/2013) i odredbi čl. 94. aktualnog Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23; ZoR), radnik da ima pravo na povećanu plaću za prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi. Također, sukladno čl. 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike da je propisano kako će se osnovna plaća službenika i namještenika uvećati za svaki sat rada i to za rad noću 40%, za prekovremeni rad 50%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs

150%, za rad u drugoj smjeni ako službenik ili namještenik radi naizmjenično, ili najmanje dva radna dana u tjednu, u prvoj i drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad s prekidom dužim od 90 minuta 10%, za rad u turnusu 5%. Nadalje, stavkom 2. istog čl. propisano je kako se navedeni dodaci ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni, dok je stavkom 11. propisano kako je prekovremeni rad svaki sat rada duži od dnevnog radnog vremena te svaki sat rada duži od 40 sati tjedno. Stavkom 12. navedeno je kako se redovni mjesečni fond radnih sati koje službenici i namještenici trebaju raditi u tekućem mjesecu dobije tako da se broj radnih dana u tekućem mjesecu pomnoži s 8 sati. Odredbom čl. 51. aktualnog, odnosno 57. „starog“ Kolektivnog ugovora, da je propisano da ukoliko službenik i namještenik u svoje slobodno vrijeme tijekom terenskog rada zbog okolnosti obavljanja poslova ne smije ili ne može napustiti prostorije ili prijevozno sredstvo u kojima je smješten, tako provedeno vrijeme izvan stvarno odrađenih sati rada smatra se pasivnim dežurstvom. Međutim, ne samo da tužitelj zbog prirode posla nije mogao napustiti plovilo tijekom terenskog rada, već to nije niti smio, obzirom da je morao biti na dispoziciji u svakom trenutku te promptno reagirati u svakoj hitnoj situaciji i odazvati se pozivu nadređenih. Stoga, kako je tužitelj izvan „redovnog radnog vremena“ bio pripravan i u svakoj intervenciji zajednički reagirao s ostalim kolegama i članovima posade, nije riječ o pasivnom dežurstvu već o aktivnoj pripravnosti za rad, odnosno prekovremenom radu, radu noću, nedjeljom i blagdanima za koje tužitelj nije plaćen. Obzirom da tužitelj ne raspolaže cjelovitom evidencijom o prisustvu na radu, platnim listama i radnim nalogima MUP-a po kojima je postupao, predlaže se navedeno pribaviti od Policijske uprave zadarske za cijelo utuženo razdoblje od siječnja 2016. pa do zaključno siječnja 2021. godine. Nadalje, kako tužitelj nema dovoljno stručnih znanja i vještina da samostalno izračuna visinu svog potraživanja na temelju ranije opisanog osnova, predlaže takav zadatak povjeriti stalnom sudskom vještaku financijsko-knjigovodstvene struke, nakon čega da će tužitelj konačno urediti svoje potraživanje. Dakle, po pribavi navedene radnopravne dokumentacije tužitelj predlaže provesti financijsko vještačenje radi utvrđenja visine neisplaćenih plaća tužitelju na ime prekovremenog rada i svih drugih pripadajućih dodataka za svaki mjesec u razdoblju od siječnja 2016. do zaključno siječnja 2021. te postavlja tužbeni zahtjev kojim traži da sud tuženoj naloži da tužitelju isplati plaće čiju će visinu i tijek zakonske zatezne kamate tužitelj odrediti nakon što se u sudski spis dostavi tražena radnopravna dokumentacije te se provede financijsko vještačenje. Iz navedenog proizlazi da tužitelj podnosi tzv. stupnjevitu tužbu iz odredbe čl. 186.b Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 122/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP).

2. U odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 24. ožujka 2023. tužena osporava činjenične navode tužbe i protivi se postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelja kao i eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu u cijelosti. Potraživanje tužitelja da je u cijelosti neosnovano. Tuženica prvotno ističe da u odnosu na dio utuženog razdoblja da je od 1. siječnja 2021. godine organiziran rad policijskih službenika Postaje pomorske policije Zadar na način da policijski službenici na moru obavljaju jednodnevnu službu točnije organiziran je rad u turnusima. Slijedom navedenog u cijelosti je neosnovano potraživanje podnositelja zahtjeva za razdoblje od 1. siječnja 2021. do 8. siječnja 2021. s obzirom da isti u tom razdoblju nije obavljao višednevnu službu na brodu kao što to navodi u tužbi, a što se utvrđuje uvidom u Registar službenih poslova i Izvješće o radnim nalogima. Nadalje, da tužitelj u tužbi navodi: Tužitelj zbog prirode posla nije mogao napustiti plovilo tijekom terenskog rada, već to

nije niti smio, obzirom da je morao biti na dispoziciji u svakom trenutku te promptno reagirati u svakoj hitnoj situaciji i odazvati se pozivu nadređenih. Stoga, kako je tužitelj izvan „redovnog radnog vremena“ bio pripravan i u svakoj intervenciji zajednički reagirao s ostalim kolegama i članovima posade, nije riječ o pasivnom dežurstvu već o aktivnoj pripravnosti za rad, odnosno prekovremenom radu, radu noću, nedjeljom i blagdanima za koje tužitelj nije plaćen.“ Tuženica ističe da kada službenici idu na teren 4 dana po nalogu poslodavca, sasvim je evidentna činjenica da se oni ta 4 dana ne mogu nalaziti kod kuće i da se nalaze na mjestu koje je unaprijed određeno nalogom za terenski rad (ali to je priroda terenskog rada i ne može se tumačiti na način da su službenici 96 sati u dežurstvu). Iz izvješća o radnim nalogima koje podnosi zapovjednik plovila da je razvidno ukupno trajanje službe i efektivni rad za vrijeme trajanja terenskog rada, a također da je razvidna i činjenica da je hitnih situacija u utuženom periodu bilo svega nekoliko te su netočne tvrdnje podnositelja da je bio na dispoziciji u svakom trenutku. Sukladno Izvješćima o radnim nalogima da je razvidan broj stvarno odrađenih sati rada (rad na moru te rad na kopnu je posebno prikazan u Izvješćima i ubrojen je i jedan i drugi rad u stvarno odrađene sate rada), svaki pristanak u luku, rad pogonskih motora, potrošnja goriva, broj izvršenih kontrola plovila te broj prevaljenih nautičkih milja. Npr. u izvješću se navodi „ Posada obavlja pješačku ophodnju po mjestu do 12,00 sati - prevencije radi. U popodnevnim satima isplovili smo prema Sedmovraču i Srednjem kanalu ka Zadarskom kanalu.“ Predmetna Izvješća da su potpisana od strane zapovjednika plovila. Navodi da je institut rada na terenu poseban uvjet rada i kao takav predmet autonomnog reguliranja odnosa između poslodavca i radnika koji je u konkretnom slučaju reguliran odredbom čl. 56. Kolektivnog ugovora. Zakonom o radu da nije regulirao pojam terenskog rada kao ni pojam pripravnosti za vrijeme terenskog rad. Uvidom u dokumentaciju da je utvrđeno da su imenovanom obračunati i isplaćeni svi sati rada sukladno predmetnom članku 44. Kolektivnog ugovoru (za rad noću uvećanje 40%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom 150%, za prekovremeni rad 50%) te je imenovanom u utuženom periodu također isplaćivana naknada za terenski rad u smislu odredbe članka 56. Kolektivnog ugovora te naknada za pasivno dežurstvo u smislu odredbe članka 57. Kolektivnog ugovora, a što je sve razvidno iz obračunskih lista plaće, Platnih lista. Sukladno članku 42. Zakona o policiji (NN 34/2011, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15, 121/16, 66/19) koji predstavlja lex specialis, policijski službenik je dužan u obavljanju policijskih poslova raditi po posebnom rasporedu rada koji određuje nadležni rukovoditelj. Nadalje da je na temelju Zakona o policiji donesena Uredba o plaćama policijskih službenika (129/2011). Predmetnom Uredbom da se utvrđuju vrijednosti koeficijenta složenosti poslova radnih mjesta policijskih službenika i visina dodataka za specifičnost policijske službe na osnovi klasifikacije radnih mjesta policijskih službenika razvrstanih u kategorije, potkategorije i razine potkategorija propisane Zakonom o policiji i propisima donesenim na temelju tog Zakona. Plaća policijskog službenika sastoji se od osnovne plaće i dodatka za rad na poslovima s posebnim uvjetima. Osnovna plaća policijskog službenika utvrđuje se množenjem koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je policijski službenik raspoređen i osnovice za izračun plaće koju utvrđuje Vlada Republike Hrvatske posebnim propisom, uvećane za 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža. Koeficijent složenosti poslova radnog mjesta policijskog službenika sastoji se od osnovnog koeficijenta uvećanog za postotak dodatka za specifičnost policijske službe. Visina dodatka za rad na poslovima s posebnim uvjetima Vlada Republike Hrvatske propisuje posebnom uredbom sukladno Zakonu o državnim službenicima i Zakonu o policiji. Dodatak za specifičnost policijske službe utvrđuje se za: 1. povećanu opasnost za život i zdravlje policijskog

službenika, 2. osobno policijsko zvanje, 3. odgovornost u sustavu hijerarhije rukovođenja. Sukladno članku 6. Uredbe dodatak na osobno policijsko zvanje obračunava se prema osobnom zvanju policijskog službenika bez obzira na koje je radno mjesto raspoređen. Navodi kako se policijskim službenicima pomorske policije staž osiguranja računa u povećanom trajanju tako da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih u obavljanju policijskih poslova računa kao 16 mjeseci staža osiguranja sukladno čl. 17. Zakona o policiji. Iako terenski dodatak služi za pokriće povećanih troškova za vrijeme rada na terenu, u Kolektivnom ugovoru kojim je određeno pravo radnika na naknadu tog troška propisani su i uvjeti koji moraju biti ispunjeni za ostvarivanje tog prava. Tako se pravo na terenski dodatak, a koji predstavlja primanje iz radnog odnosa uvjetuje trajanjem terenskog rada. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda da nije životno i logično da bi efektivni (stvarni, faktični) rad službenika trajao neprekidno 24 sata dnevno, četiri do sedam dana uzastopno (u tom smislu i Vrhovni sud Republike Hrvatske u predmetu posl. br. Revr 753/09-2 od 17. studenog 2009.). Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad iz čl. 39. st.1. Kolektivnog ugovora službenik može ostvariti samo za stvarno odrađene sate rada duže od punog radnog vremena, a ne i za sate kada službenik nije stvarno izvršavao radne zadatke. Nadalje, sukladno članku 57. Kolektivnog ugovora vrijeme provedeno na brodu izvan stvarno odrađenih sati rada da se smatra pasivnim dežurstvom (pripravnost za rad), te je sukladno čl. 44. st. 4. Kolektivnog ugovora, za vrijeme provedeno na pasivnom dežurstvu tužitelju isplaćeno 10% satnice redovnog rada u tekućem mjesecu za svaki sat pasivnog dežurstva. Upućuje na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj. Revr-1127/13 od 11. svibnja 2016., a koje je doneseno povodom izjavljene revizije u predmetu tužitelja, policijskog službenika Pomorske policije kojim je prihvaćena revizija tuženice na način da su ukinute prvostupanjska i drugostupanjska presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje. U obrazloženju rješenja Vrhovni sud navodi...“potrebno je istaknuti kako tuženica s pravom u reviziji ukazuje na tumačenje čl. 39. u vezi sa čl. 50. Kolektivnog ugovora koje je dala Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora“. Prema tom tumačenju, neovisno o tome što se u rad na terenu u smislu čl. 50. Kolektivnog ugovora (radi ostvarenja prava na dodatak za rad na terenu) uračunava ukupno vrijeme provedeno na terenu – i to od trenutka kada je službenik trebao doći na posao (na svoje uobičajeno radno mjesto, odnosno mjesto od kuda se upućuje na teren) pa do trenutka povratka na uobičajeno radno mjesto – pravo na uvećanje plaće iz čl. 39. Kolektivnog ugovora službenik ostvaruje samo za stvarno (faktično) odrađene sate rada. Za postojanje prekovremenog rada da je bitno postojanje više sile, izvanrednog povećanja opsega rada i prijeke potrebe, odnosno izvanrednost nastale situacije i privremeno trajanje nastale situacije. Zakonski zastupnik tuženice ističe da policijski službenici postaje pomorske policije na plovilima na terenskom radu ne rade uredovno radno vrijeme od 8 sati od ponedjeljka do petka, nego rade 10-12 sati redovnog rada prema unaprijed utvrđenom rasporedu rada dok im je preostalih 12-14 sati priznato kao pasivno dežurstvo (slobodno vrijeme na terenskom radu je pravno valorizirano kao pasivno dežurstvo), dakle rade po posebnom rasporedu rada koji je utvrđen člankom 42. Zakona o policiji. Za svaki prekovremeni rad, ukoliko ga je bilo, da je izdan nalog za prekovremeni rad. Poseban raspored rada uključuje rad u smjenama, rad u turnusu, rad subotama, nedjeljama, praznicima i neradnim danima, prekovremeni rad, rad noću, rad u dvokratnom radnom vremenu, pripravnost za rad, rad organiziran na drugačiji način. Zakon o policiji i propisi doneseni na temelju istog uređuju specifičnost radnopravnog položaja policijskih službenika. Na pitanja radnopravnog položaja policijskih službenika koja nisu uređena

Zakonom o policiji ili propisima donesenim na temelju Zakona o policiji primjenjuju se propisi o državnim službenicima, opći propisi o radu, odnosno kolektivni ugovori. Naime, policija je služba s jasno određenim pravilima i zakonskom regulativom pa je neozbiljno špekulirati o radnom vremenu policijskih službenika i o specifičnosti radno-pravnog uređenja, a koje je zakonom jasno propisano. Upućuje se presudu Županijskog suda u Splitu, poslovni broj: GŽ R-553/2018-2 od dana 8. kolovoza 2018., kojom je preinačena presuda općinskog suda u Splitu te odbijen zahtjev u istovrsnoj pravnoj stvari. U predmetnoj presudi se navodi da radno vrijeme nije isto što i pojedine vrste i oblici rada koji se ne moraju jednako honorirati i u pravilu se različito honoriraju... Direktiva 2003-88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća se ne primjenjuje na oružane snage i policiju, ne primjenjuje se kod obilježja svojstvenih određenim specifičnim aktivnostima u sektorima državne uprave. U obrazloženju presude se navodi da: „Bez obzira na definiciju radnog vremena na koji se sud prvog stupnja poziva citirajući odredbe Zakona o radu iz 2014. godine (Narodne novine, broj 93/14 poziva) treba istaknuti da radno vrijeme nije isto što i pojedine vrste i oblici rada koji se ne moraju jednako honorirati i u pravilu se različito honoriraju jer na jedan način se honorira redovan rad, različito prekovremeni rad, različito slobodno vrijeme tijekom terenskog rada tijekom kojeg radnik ne može napustiti prostorije ili prijevozno sredstvo u kojem je smješten, iako se sve ove vrste rada odvijaju tijekom radnog vremena koje predstavlja sve vrijeme kada radnik radi ili je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputi poslodavca. Naglašava da vrijeme koje je tužitelj proveo na službenom plovilu spavajući ili odmarajući se, jednostavno nema karakter prekovremenog rada pa mu se ne može ni honorirati kao prekovremeni rad. Prekovremeni rad i pripravnost su dva različita pojma i ne mogu imati istu narav. Činjenično i pravno da je neutemeljeno sate koji nisu upisani u evidenciju radnih sati preračunavati u prekovremeni rad, a da istovremeno u Izvješćima koja su potpisali sami tužitelji nema evidencije o izvršenim poslovima i postupanjima za vrijeme tih sati. Kako se navodi u obrazloženju presude Županijskog suda u Bjelovaru posl. br. GŽ R-34/2016-3 od 18. listopada 2018. : „ Iz priloženih radnih naloga da je vidljivo koji su bili opći i posebni zadaci tužitelja te je u svezi obavljenog rada napisano izvješće za svaki dan rada. To izvješće prema shvaćanju ovog suda da bi trebalo biti temelj za utvrđenje onih sati za koje se tužitelj odmarao, jer nije obavljao nikakve aktivnosti, a što je vidljivo i može se utvrditi iz tih izvješća u prilogu radnih naloga za svaki dan rada tužitelja.“ Upravo da su tužitelji za vrijeme rada na terenu sami vodili evidenciju radnih sati, i upravo je evidencija radnih sati na terenu potpisana od strane samih tužitelja. Broj stvarno odrađenih sati rada koje su tužitelji upisivali na terenu u evidencijama tj. Izvješćima upisan je u Registar službenih poslova. I upravo onoliki broj stvarno odrađenih sati rada koji je upisan u Registar odgovara broju radnih sati u Obračunskim listama tj. plaćama za određeni mjesec. Policijski službenici Postaje pomorske policije Zadar rade po unaprijed utvrđenom rasporedu rada sukladno Napatku o načinu dnevnog raspoređivanja policijskih službenika i vođenju Registra službenih poslova, a koji Naputak je donio ministar unutarnjih poslova na temelju članka 42. stavka 5. Zakona o policiji („Narodne novine“, broj: 34/11). Po pozivu ili po potrebi policijski službenici pomorske policije postupaju samo u izvanrednim situacijama i za svaki takav rad je izdan nalog za prekovremeni rad. Ističe da su takve izvanredne situacije rijetkost i da su sve zabilježene u službenim evidencijama (Dnevniku događaja). Kada kaže rijetkost misli da takvih izvanrednih situacija ima 10-ak godišnje po policijskom službeniku. Broj stvarno odrađenih sati rada da je razvidan iz Registra službenih poslova koji predstavlja službenu evidenciju te se ne bi trebale posebno utvrđivati činjenice koje se nalaze u bazama podataka odnosno službenim evidencijama javnopravnih tijela. Za

postojanje prekovremenog rada da je bitno postojanje više sile, izvanrednog povećanja opsega rada i prijeko potrebe, odnosno izvanrednost nastale situacije i privremeno trajanje nastale situacije. Slijedom svega gore iznesenog, tuženica ističe da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan, te isti predlaže odbiti.

3. Ocijenivši da tužitelj ima imovinskopravni interes za podnošenje tzv. stupnjevite tužbe iz čl. 186.b st. 2. ZPP budući je u zahtjevu za mirno rješenje spora koji je uputio Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru (list spisa 7-9) prethodno pokretanju ovog spora od tužene zatražio dostavu ovdje relevantne radnopravne dokumentacije koja je nesporno nužna za određivanje visine tužbenog zahtjeva na isplatu plaće, pri čemu obveza tužene na dostavu tražene dokumentacije proizlazi iz čl. 8. Pravilnika o sadržaju obračuna plaće, naknade plaće ili otpremnine („Narodne novine“ br. 32/15, 102/15, 35/17) te čl. 14. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima („Narodne novine“ br. 73/17), međutim, da tužena nije postupila po njegovom traženju (što sud utvrđuje budući tužena u ovom postupku niti tvrdi niti dokazuje da je tužitelju dostavila zatraženu radnopravnu dokumentaciju) poradi čega tužitelj prethodno podnošenju tužbe prema ocjeni suda nije imao isprave nužne za određivanje visine tužbenog zahtjeva, sud je predmetnu stupnjevit tužbu ocijenio dopuštenom. Osim toga, tužena nije niti osporila pravo tužitelja podnijeti stupnjevit tužbu u postojećim okolnostima kao ni svoju obvezu dostave po tužitelju tražene dokumentacije, koju je po zaprimanju tužbe i dostavila u sudski spis.

4. Nakon što je u tijeku dokaznog postupka zaprimio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté od 21. studenoga 2025. (list spisa 1957-1997), tužitelj je podneskom od 30. prosinca 2025. u smislu odredbe čl. 186.b st. 4. ZPP odredio tužbeni zahtjev tako da istim od tužene po osnovi plaće za prekovremeni rad u utuženom razdoblju potražuje isplatu iznosa od ukupno 36.126,57 EUR bruto, mjesečno u iznosima sa zakonskom zateznom kamatom približe specificiranim u tom podnesku (list spisa 2019-2021). Nakon što je tužena zaprimila nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté od 21. studenoga 2025. (list spisa 1957-1997), ista je u podnesku od 29. prosinca 2025. stavila prigovore na taj nalaz i mišljenje. Taj je podnesak tužene sud dopisom od 7. siječnja 2026. dostavio stalnom sudskom vještaku na očitovanje, a vještak se podneskom od 24. veljače 2026. očitovao na navedene prigovore tuženika i dopunio svoj nalaz i mišljenje. Tužitelj je podneskom od 2. ožujka 2026. ponovno uredio tužbeni zahtjev tako da istim od tužene po osnovi plaće za prekovremeni rad u utuženom razdoblju potražuje isplatu iznosa od ukupno 35.668,65 EUR bruto, mjesečno u iznosima sa zakonskom zateznom kamatom približe specificiranim u tom podnesku (list spisa 2056-2058). Kako je ranije tužbom tužitelj od tužene tražio isplatu iznosa od 36.126,57 EUR bruto sa zakonskim zateznim kamata, to tužitelj podneskom od 2. ožujka 2026. djelomično povlači tužbu. Obzirom se tužena tom djelomičnom povlačenju tužbe nije protivila, sud je sukladno odredbi čl. 193. ZPP točkom I. izreke ovog rješenja utvrdio da je tužba u ovoj pravnoj stvari djelomično povučena.

4.1. Po zaprimanju očitovanja na prigovore tužene i dopunjenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Martine Maté od 24. veljače 2026. (list spisa 2024-2054), tužena je na ročištu održanom 5. ožujka 2026. ustrajala u dijelu prigovora iznesenih na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, a nakon čega je sud rješenjem donesenim na ročištu glavne rasprave, ovo nakon usmenog

saslušanja sudskog vještaka, sudskom vještaku naložio ispraviti dopunjeni nalaz i mišljenje. Nakon što je stalni sudski vještak za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté dostavila dopunu nalaza i mišljenja od 20. travnja 2026. (list spisa 2086-2117), tužitelj je u podnesku od 27. travnja 2026. uredio tužbeni zahtjev na način da istim od tužene potražuje isplatu iznosa od ukupno 33.046,69 EUR bruto, mjesečno sa zakonskom zateznom kamatom kako je to pobliže specificirano u podnesku tužitelja (list spisa 2120-2122). Obzirom se tužena nije protivila niti ovom djelomičnom povlačenju tužbe, sud je sukladno čl. 193. ZPP točkom I. izreke ovog rješenja utvrdio da je tužba u ovoj pravnoj stvari djelomično povučena za ukupni iznos od 3.079,88 EUR bruto sa zatraženim zakonskim zateznim kamata.

5. U dokaznom je postupku sud pregledao i pročitao zahtjev Tomislava Grbića za mirno rješenje spora podnesen Općinskom državnim odvjetništvu u Zadru 30. rujna 2020. (list spisa 7-9), obračunske liste plaće-naknade plaće za Tomislava Grbića za razdoblje 1/2016 do 1/2021 (list spisa 30-149), naloge za prekovremeni rad (list spisa 154-161), evidenciju radnog vremena (list spisa 164-175), radne naloge i naloge za terenski rad s prilogima (list spisa 179-535), naloge za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 537-543), evidencija radnog vremena (list spisa 545-556), naloge za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 558-578), evidencija radnog vremena (list spisa 580-604), nalozi za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 606-613), evidenciju radnog vremena (list spisa 615-626), naloge za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 628-633), radne naloge i naloge za terenski rad s izvješćima i prilogima (list spisa 636-1859), presudu Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ R-579/2022-2 od 7. srpnja 2022. (list spisa 1863-1869), presude Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ R 1417/2021-3 od 8. studenoga 2023., GŽ R 688/2021 od 10. siječnja 2024., Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ R-579/2022-2 od 7. srpnja 2022. (list spisa 1898-1912), saslušao je svjedoke Borisa Stazića (list spisa 1915), Mirka Čosića (list spisa 1915-1916), Bernarda Županjca (list spisa 1916-1918), Senke Marević (list spisa 1922-1924), saslušanjem tužitelja kao stranke (list spisa 1924-1925), pregledao i pročitao presude Županijskog suda u Karlovcu poslovni broj GŽ R-155/2023-6 od 12. veljače 2025., Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ R-154/2024-2 od 29. siječnja 2025. (list spisa 1928-1943), pročitao je i pregledao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté od 21. studenoga 2025. (list spisa 1957-1997), očitovanje na podneska tuženika stalnog sudskog vještaka za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté od 24. veljače 2026. (list spisa 2024-2054), saslušao je stalnog sudskog vještaka za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté (list spisa 2065-2066), pregledao je i pročitao zapisnik Općinskog suda u Zadru poslovni broj Pr-47/2019 (list spisa 2068-2076), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj revd-3666/2025-3 od 17. veljače 2026. (list spisa 2082-2089), dopunu nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté od 20. travnja 2026. (list spisa 2086-2117). Izvedeni su time u postupku svi po strankama predloženi dokazi, pri čemu se posebno napominje da je tužena u odgovoru na tužbu predložila izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Maksimilijana Surića i Tatjane Škare, međutim, nakon toga je na ročištu za glavnu raspravu održanom 30. siječnja 2025. predložila umjesto usmenog saslušanja tih svjedoka pročitati njihove iskaze dane u postupku Općinskog suda u Zadru poslovni broj Pr-47/2019 na zapisniku suda od 13. veljače 2020. s čime je tužitelj bio suglasan pa je sud u ovom dokaznom postupku umjesno neposrednog saslušanja svjedoka Tatjane Škare i Maksimilijana Surića pročitao njihove iskaze

sadržane u zapisnik Općinskog suda u Zadru poslovni broj Pr-47/2019 (list spisa 2068-2076).

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. 1. Isplatu iznosa u visini od 33.046,69 EUR bruto tužitelj od tužene potražuje kao iznos plaće koji da mu tužena nije isplatila za rad izvan redovnog radnog vremena u razdoblju od siječnja 2016. do zaključno siječnja 2021. uvećan za sve pripadajuće dodatke po osnovi prekovremenog rada i rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom te neradnim danom pa je tako predmet ovog spora pravo tužitelja kao policijskog službenika pomorske policije na isplatu plaće za rad izvan redovnog radnog vremena tijekom višednevnih plovidbi na koje je u utuženom periodu upućen radnim nalogom tužene kao poslodavca.

6.2. Sukladno čl. 60. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/14, 127/17, dalje: ZoR) radno vrijeme je vrijeme u kojem je radnik obavezan obavljati poslove prema uputama poslodavca odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi poslodavac pri čemu se radnim vremenom ne smatra vrijeme u kojem je radnik pripravan odazvati se pozivu poslodavca za obavljanje poslova, ako se ukaže takva potreba, pri čemu se radnik ne nalazi na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju niti na drugom mjestu koje je odredio poslodavac, ali se vrijeme koje radnik provede obavljajući poslove po pozivu poslodavca, smatra radnim vremenom, neovisno o tome da li ih obavlja u mjestu koje je odredio poslodavac ili u mjestu koje je odabrao radnik.

6.3. U svezi s navedenim valja istaknuti odredbu čl. 2. toč. 1. i toč. 2. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 04. studenog 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena koja radno vrijeme definira kao vremensko razdoblje u kojem radnik radi, stoji na raspolaganju poslodavcu i obavlja svoje poslove i zadatke u skladu s nacionalnim propisima i/ili praksom dok vrijeme odmora definira kao vremensko razdoblje koje nije radno vrijeme.

6. 4. Nadalje, čl. 61. ZoR propisuje da puno radno vrijeme ne smije biti duže od 40 sati tjedno dok je odredbom čl. 92. Zakona o policiji („Narodne novine“ br. 34/11, 130/12, 151/14, 33/15, 121/16, dalje: Zakon o policiji) propisano da je policijski službenik dužan po nalogu nadređenog rukovoditelja poslove obavljati i duže od punog radnog vremena za što mu pripada pravo na novčanu naknadu ili slobodne dane, sukladno općim propisima o radu i kolektivnom ugovoru.

6. 5. Pri tome, čl. 42. Zakona o policiji propisuje da je policijski službenik dužan u obavljanju policijskih poslova raditi po posebnom rasporedu rada koji određuje nadležni rukovoditelj, a koji poseban raspored rada uključuje rad u smjenama, rad u turnusu, rad subotama, nedjeljama, praznicima i drugim neradnim danima, prekovremeni rad, rad noću, rad u dvokratnom radnom vremenu, pripravnost za rad i rad organiziran na drugačiji način.

6. 6. Sukladno odredbi čl. 7. st. 1. ZoR poslodavac je radniku dužan u radnom odnosu za obavljene rad isplatiti plaću, a u svezi čega odredba čl. 90. st. 1. ZoR

određuje da poslodavac kojega obvezuje kolektivni ugovor ne smije radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu manjem od iznosa određenoga kolektivnim ugovorom.

6. 7. Konačno, sukladno čl. 94. ZoR radnik za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, ima pravo na povećanu plaću, a u svezi čega čl. 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“ br. 112/17, 12/18, 2/19, 119/19, 66/20, dalje: KU/17) propisuju da će se osnovna plaća službenika i namještenika uvećat za svaki sat rada i to za rad noću 40%, za prekovremeni rad 50%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs 150%, za rad u drugoj smjeni ukoliko službenik ili namještenik radi naizmjenično, ili najmanje dva radna dana u tjednu, u prvoj i drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad s prekidom dužim od 90 minuta 10% i za rad u turnusu 5% te koji se dodaci međusobno ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni, pri čemu u odnosu na prekovremeni rad propisuje da ako je rad službenika i namještenika organiziran na drugačiji način, je prekovremeni rad svaki sat rada duži od dnevnog radnog vremena te svaki sat rada duži od 40 sati tjedno pri čemu umjesto uvećanja osnovne plaće po osnovi prekovremenog rada, službenik ili namještenik može koristiti jedan ili više slobodnih radnih dana prema ostvarenim satima prekovremenog rada u omjeru 1:1,5 u kojem mu se slučaju izdaje rješenje u kojem se navodi broj i vrijeme korištenja slobodnih dana kao i vrijeme kad je taj prekovremeni rad ostvaren.

6. 8. Istaknimo ovdje i to da sukladno čl. 35. KU/17 plaću službenika i namještenika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću, a u svezi čega sud ističe da je čl. 9. ZoR propisano da se ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu, pravilnikom o radu, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, kolektivnim ugovorom ili zakonom, primjenjuje za radnika najpovoljnije pravo ako tim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

7. U ovom postupku među strankama nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju od siječnja 2016. do zaključno siječnja 2021. bio policijski službenik Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave zadarske, Postaje pomorske policije Zadar, te da je tijekom utuženog razdoblja ostvarivao plaću kod tužene obavljajući poslove radnog mjesta policijskog službenika pomorske policije. Također, u postupku nije sporno da je rad tužitelja kod tužene u utuženom razdoblju od siječnja od siječnja 2016. do zaključno siječnja 2021. bio organiziran na način da tužena tužitelja radnim nalogom upućuje na višednevnu plovidbu (službu), pri čemu su u radnom nalogu kojim se posada među kojom i tužitelj kao jedan od članova posade upućuje na plovidbu određeni članovi posade, brod (plovilo) na kojem posada plovi, početak i završetak plovidbe (ophodne službe na moru) datumom i satom, mjesto tj. sektor (pozoričko-ophodno područje) obavljanja djelatnosti te opći i posebni radni zadaci.

7. 1. Nesporno je i to da se u radnim nalogima kojima se tužitelja upućuje na višednevnu plovidbu ne navodi njegovo (aktivno) radno vrijeme po pojedinom danu višednevne plovidbe već da je o radnom vremenu tijekom višednevne plovidbe vođena posebna evidencija kao prilog radnim nalogima.

7. 2. Nadalje, među strankama nije sporno da je u utuženom razdoblju tužena tužitelju obračunala i isplatila kao prvo, plaću obračunatu za rad u (aktivnom) radnom vremenu prema satnici evidentiranoj u evidenciji radnih sati uz pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom te prekovremenog rada (za satnicu aktivnog radnog vremena); kao drugo, naknadu za pasivno dežurstvo koju tužena tužitelju priznaje kao naknadu za dežurstvo na plovilu tuženika u vrijeme izvan satnice (aktivnog) radnog vremena i evidentiranog prekovremenog rada; te kao treće, plaću za rad u vremenu koje je tužitelj proveo obavljajući poslove po nalogu poslodavca za prekovremeni rad izvan satnice (aktivnog) radnog vremena uz pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom te prekovremenog rada (tzv. vrijeme intervencija).

7. 3. Istaknimo pri tome da činjenica da je tužena u utuženom razdoblju tužitelju po osnovi pasivnog dežurstva za trajanja višednevnih plovidbi isplatila naknadu za pasivno dežurstvo među strankama nije sporna, a kako ta naknada sukladno čl. 38. KU/17 predstavlja naknadu koju službenik ostvaruje temeljem činjenice da je pripravan za rad i u svakom se trenutku spreman i obvezan odazvati pozivu poslodavca radi obavljanja poslova po njegovom nalogu, pravo na isplatu ove naknade za pasivno dežurstvo prema ocjeni suda nije od utjecaja na eventualna prava tužitelja na isplatu plaće za ukupni efektivno stvarno obavljeni rad tijekom trajanja višednevnih plovidbi u utuženom razdoblju. Ovo jer, a koju činjenicu sud detaljno obrazlaže u nastavku presude, tužitelj u utuženom razdoblju nije radio neprekidno 24 sata unutar jednog dana tijekom višednevne plovidbe već je imao vrijeme dnevnog odmora, i upravo je u tom razdoblju tužitelj bio pasivno dežuran i s osnova te činjenice ostvario naknadu za pasivno dežurstvo.

7. 4. Također valja istaknuti i to da pravo na terenski dodatak (dodatak za rad na terenu) sukladno čl. 50. KU/17 predstavlja naknadu koju službenik ostvaruje za vrijeme rada izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen i izvan mjesta njegova stalnog boravka, ako je na terenu proveo najmanje 8 sati bez obzira na to koliko je dana radio pri čemu pored terenskog dodatka službenik ima pravo i na dodatke iz čl. 38. KU/17 za svaki stvarno odrađeni sat rada, što znači da pravo na terenski dodatak ne isključuje pravo na uvećanje plaće po osnovi čl. 38. KU/17, a poradi čega se isplatom terenskog dodatka ne može kompenzirati neisplata plaće za efektivno odrađene sate rada državnog službenika. Nastavno sud ističe i to da niti dodatak za smjenski rad (rad u drugoj smjeni) i rad u turnusu ne isključuju pravo na uvećanje plaće po osnovi čl. 38. KU/17 (osim što se međusobno isključuju dodatak za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni), a iz čega proizlazi i utvrđenje suda da je postojanje prekovremenog rada neovisno o pitanju radi li tužitelj u drugoj smjeni ili u turnusu. Štoviše, čl. 38. KU/17 precizira vrijeme koje se smatra prekovremenim radom za slučaj kada službenik radi u drugoj smjeni odnosno u turnusu, a iz čega logično proizlazi nedvojbeni zaključak da je prekovremeni rad moguć i onda kad radnik radi u drugoj smjeni odnosno u turnusu.

7. 5. Konačno, među strankama nije sporno niti to da tužena za tužitelja u utuženom razdoblju nije donijela pisana rješenja o preraspodjeli radnog vremena pa se stoga na rad tužitelja u utuženom razdoblju ne primjenjuju odredbe o preraspodijeljenom radu.

8. Međutim, kao sporno se u postupku postavilo pitanje da li tužitelj ostvaruje pravo na isplatu plaće u većem iznosu od onog koji mu je tužena obračunala i isplatila za rad u utuženom razdoblju odnosno da li je tužitelj efektivno obavljao radne zadatke svog radnog mjesta za trajanja višednevnih plovidbi u utuženom razdoblju u duljoj satnici od one koju mu tužena evidentira kao (aktivno) radno vrijeme, a budući tužitelj tvrdi da je poslove svog radnog mjesta za tuženu obavljao i izvan po tuženoj evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena i zbog kojeg da mu razloga osim plaće koju mu je tužena obračunala i isplatila za rad u (aktivnom) radnom vremenu pripada i pravo na isplatu plaće za rad i u preostalom razdoblju višednevnih plovidbi u kojem je efektivno radio, uvećane za sve pripadajuće dodatke po osnovi prekovremenog rada i rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom.

8. 1. Iz isprava u svezi rada i radnog vremena tužitelja koje prileže spisu, obračunske liste plaće-naknade plaće za Tomislava Grbića za razdoblje 1/2016 do 1/2021 (list spisa 30-149), naloge za prekovremeni rad (list spisa 154-161), evidenciju radnog vremena (list spisa 164-175), radne naloge i naloge za terenski rad s priložima (list spisa 179-535), naloge za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 537-543), evidencija radnog vremena (list spisa 545-556), naloge za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 558-578), evidencija radnog vremena (list spisa 580-604), nalozi za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 606-613), evidenciju radnog vremena (list spisa 615-626), naloge za prekovremeni rad s izvješćima (list spisa 628-633), radne naloge i naloge za terenski rad s izvješćima i priložima (list spisa 636-1859), kao nedvojbeno proizlazi to da je tužitelj opće i posebne radne zadatke tj. poslove svog radnog mjesta obavljao za (aktivnog) radnog vremena čija je satnica točno određena u tim ispravama (u pravilu 8, 10 ili 12 sati dnevno) te u pojedinim slučajevima i izvan određene satnice (aktivnog) radnog vremena odnosno tijekom tzv. intervencije kao aktivnog rada izvan unaprijed određene satnice radnog vremena (i koji su sati intervencije tužitelju nesporno evidentirani kao vrijeme prekovremenog rada za potrebe obračuna plaće). Iako tako iz ovih materijalnih dokaza izričito ne proizlazi da bi tužitelj u utuženom razdoblju, osim za u tim ispravama evidentiranog (aktivnog) radnog vremena, radne zadatke obavljao i za preostalog vremena trajanja višednevnih plovidbi, sud je već cijeneći samu vrstu radnih zadataka tj. poslova (općih i posebnih) članova posade broda određenih u radnim nalogima u međusobnoj svezi sa sadržajem u postupku izvedenih personalnih dokaza, a sve navedeno dalje cijeneći u kontekstu općepoznatih činjenica kako iz svakodnevnog života tako i iz opsežne prakse ovog suda u predmetima iste činjenične i pravne osnove o radnjama koje članovi posade broda nužno moraju obavljati za vrijeme boravka na plovilu bilo da se isto nalazi na otvorenom moru ili na vezu, ovo posebno u pogledu osiguranja života članova posade te zaštite plovila i imovine na plovilu od oštećenja, ali i nadalje općepoznate činjenice iz svakodnevnog života da biološki nije moguće neprekidno aktivno i efektivno obavljati radne zadatke tijekom nekoliko dana bez fizičkog i psihičkog odmora, kao nedvojbeno utvrdio da je tužitelj efektivno obavljao radne zadatke svog radnog mjesta sukladno uputama i u korist tužene i izvan satnice (aktivnog) radnog vremena evidentiranog u predmetnim ispravama, međutim, ne neprekidno (24 sata dnevno) za trajanja višednevnih plovidbi, budući je prema utvrđenju suda tužitelj unutar svaka 24 sata višednevne plovidbe imao 8 sati dnevnog odmora. Istaknimo pri tome da neosnovano tužena navodi da se broj stvarno odrađenih sati rada koji je upisan u Registru službenih poslova koji predstavlja službenu evidenciju ne bi trebao posebno utvrđivati jer da ne treba posebno utvrđivati činjenice koje se nalaze u službenim evidencijama javnopravnih tijela, ovo jer evidencija radnog vremena, čak i kad se radi o evidenciji

koju vodi javnopravno tijelo, nije jedini i isključivi dokaz niti dokaz koji bi imao jaču dokaznu snagu od drugih adekvatnih dokaza u pogledu utvrđivanja činjenice o stvarnom broju efektivno odrađenih sati rada u određenom vremenskom periodu. Naime, kako ZPP nema pravila o dokaznoj snazi određenih dokaza naspram nekih drugih dokaza tj. ne sadrži pravila o tzv. privilegiranom dokazima, to je tužitelju dopušteno dokazivati da ono što je evidentirano kao radno vrijeme u predmetnoj evidenciji radnog vremena koju vodi tužena kao poslodavac, nije ispravno te da je tužitelj efektivno radio veći broj sati od onog broja sati rada koji mu tužena kao poslodavac evidentira u evidenciji radnog vremena (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-850/2024 od 17. rujna 2024.).

8.2. Kao osnovni radni zadaci tužitelja i preostalih članova posade plovila za vrijeme višednevne plovidbe u radnim nalogima su određeni, među ostalim, nadzor državne granice uz uporabu ugrađenih sustava na plovilu, koordinacija rada sa Operaterom pomorskog prometa u PPP Zadar, obilazak teritorijalnog mora i nadzor državne granice sukladno analizi rizika, postupanje po Planu sprječavanja požara kao i nadalje sprječavanje kaznenih djela i prekršaja te postupanje prema strancima, a već narav kojih radnih zadataka svjedoči u prilog utvrđenju ovog suda da članovi posade broda među kojima i tužitelj, svoje radne zadatke ne obavljaju isključivo za vrijeme evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena već da nadzor državne granice i sve ostale poslove na moru i unutarnjim morskim vodama iz nadležnosti policije označene u radnim nalogima vrše kontinuirano za cijelog trajanja višednevne plovidbe budući se ovi radni zadaci, a kako je to razvidno iz sadržaja radnih naloga te osim toga i općepoznato, osim neposrednim obilaskom državne granice i teritorijalnih voda (tijekom evidentiranog radnog vremena), obavljaju i promatranjem indikatora rizika za svako promatrano plovilo (brzina plova, smjer plova, fizički kontakt, atipična plovidba, zastava plovila, prolazna i odredišna luka, vrsta plovila, obavljanje ribolova u suprotnosti sa pozitivnim propisima) kao i kontinuiranim cjelodnevnom praćenjem telekomunikacijskih i radijskih veza te brodskih sustava praćenja i nadzora na moru te korištenjem svih raspoloživih evidencija preko udaljenih računala iz otvorenih i zatvorenih izvora (VMS, AIS, Interpol, IS MUP-a, e-crew evidencija, evidencija izdanih dozvola u R/Š ribolovu), a sve kako to proizlazi i iz iskaza saslušanih svjedoka. Tako svjedok Boris Stazić (list spisa 1915) iskazuje da je isti u utuženom razdoblju radio na višednevnim smjenama u trajanju od tri dana, koje su započinjale primjerice u ponedjeljak u 12,00 sati, a završavale u četvrtak u 12,00 sati, pri čemu je cijelo to vrijeme posada boravila na brodu i bila u stalnoj pripravnosti (stand by), bez mogućnosti odlaska kući. Svjedok iskazuje da su se tijekom tih višednevnih službi radni zadaci obavljali prema radnim nalogima, a primarni cilj rada bio je nadzor granice, uz obavljanje i drugih poslova, poput prijevoza bolesnika, postupanja u slučaju narušavanja javnog reda i mira na otocima te drugih sličnih intervencija. Ističe da su članovi posade uglavnom bili u službenoj odori, a tek iznimno u privatnoj odjeći. Nadalje proizlazi da se tijekom trajanja višednevne službe nije pravila razlika između rada unutar i izvan osmosatnog radnog vremena, budući da su svi članovi posade imali svoje stalne zadaće, pri čemu je svjedok kao strojar bio zadužen za motor, ulje i vodu, dok su mornari obavljali poslove čišćenja broda i slične poslove. Svjedok također navodi da tijekom takvih službi nije bilo vremena za privatni i obiteljski život, te da se radno vrijeme evidentiralo u trajanju od 12 sati dnevno, dok su svi izlasci izvan tog vremena, odnosno intervencije, bili posebno evidentirani. Međutim, svjedok ne može precizno odrediti koliko je vremena izvan tih 12 sati bilo utrošeno na rad, navodeći da svaki dan nije bio isti. Nadalje iz navoda svjedoka Mirka Ćosića (list spisa 1915-1916)

proizlazi da su smjene na ophodnom plovilu bile organizirane u kontinuitetu u trajanju od četiri dana, tijekom kojih je posada neprekidno boravila na plovilu, s polascima i povratcima u istom satu, ovisno o početku smjene. Svjedok iskazuje da su tijekom tih višednevnih službi obavljali cjelokupni policijski posao na moru, uključujući poslove iz područja ribarstva, javnog reda i mira te primjene pomorskih propisa, dok je temeljna zadaća bila nadzor državne granice. Radno vrijeme bilo je organizirano u trajanju od 8 do 10 sati dnevno, a izvan tog vremena obavljali su poslove održavanja plovila. Nadalje proizlazi da je svjedok kao upravitelj stroja obavljao sve poslove vezane za održavanje strojnog dijela broda, pri čemu su svi članovi posade tijekom cijelog boravka na plovilu bili u obvezi stalnog slušanja pomorske i policijske radio-veze te nisu mogli koristiti civilnu odjeću i obuću. Svjedok također navodi da su tijekom višednevne službe bili dužni odazvati se na hitne intervencije bez obzira na prethodno odrađeno radno vrijeme, pri čemu nije bilo mogućnosti opravdanja pozivanjem na ispunjeno radno vrijeme. Ističe da nije postojala razlika između organizacije redovnog radnog vremena i preostalog vremena provedenog na plovilu, budući da su članovi posade cijelo vrijeme bili u funkciji službe. Također proizlazi da tijekom višednevnih službi nije bilo vremena za privatni i obiteljski život, jer su članovi posade bili odvojeni od obitelji, a plovilo se nije moglo ostaviti bez nadzora. Evidenciju intervencija vodio je zapovjednik, a sve intervencije su se obvezno evidentirale. Svjedok nadalje navodi da je teško precizno odrediti vrijeme koje ostaje izvan radnih zadataka i intervencija, budući da ono varira od slučaja do slučaja, te da se uvijek mora voditi računa o pripremi plovila za intervencije, što može oduzeti različito vrijeme ovisno o situaciji. Zaključno iz iskaza svjedoka Bernarda Županjca (list spisa 1916-1918) proizlazi jest da su u utuženom razdoblju radne smjene bile organizirane u kontinuitetu u trajanju od četiri dana (u pravilu od 8 do 8 sati), tijekom kojih je posada boravila na ophodnom plovilu u sastavu od tri do četiri člana. Svjedok iskazuje da se po dolasku u smjenu posada javljala šefu smjene, upoznavala s novostima i zadacima, preuzimala radni nalog koji predstavlja zapovijed, zaduživala naoružanje te se upućivala na plovilo koje se dodatno pripremalo za isplavljanje. Radni nalozi sadržavali su radne zadatke i određeno radno vrijeme, a tijekom plovidbe zapovjednik je usmjeravao kretanje plovila sukladno nalogu ili prilagođeno vremenskim uvjetima. Nadalje proizlazi da su članovi posade tijekom cijelog trajanja smjene bili dostupni 24 sata dnevno, uz obvezu stalnog slušanja policijske i pomorske veze te korištenja službenog mobitela, pri čemu ih je šef smjene mogao u svakom trenutku uputiti na intervenciju ili izvršenje zadaće. Svjedok navodi da su tijekom boravka na brodu bili u uniformi te da nisu smjeli koristiti civilnu odjeću i obuću. Iz iskaza proizlazi da se tijekom tzv. pasivnog vremena na brodu nalazio ležaj za odmor, no da zbog stalne obveze slušanja veze i dostupnosti nije moguće govoriti o stvarnom i neprekinutom odmoru, te da se radno vrijeme evidentiralo kao 8, 10 ili 12 sati, dok se ostatak vremena vodio kao pasiva. Svjedok također iskazuje da tijekom tih višednevnih službi nije imao vremena za privatni i obiteljski život, te da nije mogao precizno odrediti učestalost intervencija, budući da su se one odvijale neujednačeno, od situacija bez ikakvih događaja do razdoblja pojačanog operativnog angažmana, osobito u ljetnim mjesecima. Nadalje proizlazi da je terenski dodatak bio uredno isplaćen, te da su intervencije tijekom pasivnog vremena bile evidentirane i plaćane kao prekovremeni rad. Svjedok također navodi da je vrijeme odmora bilo nepredvidivo i variralo, te da je ponekad bilo vrlo kratko, odnosno da je posada mogla biti prekinuta i tijekom obroka ili odmora. Citirani svjedoči iskazi u bitnom potvrđuju iskaz samog tužitelja Tomislava Grbića (list spisa 1924-1925) iz kojeg proizlazi jest da je u utuženom razdoblju njegov terenski rad bio organiziran u višednevnim smjenama u trajanju od približno četiri dana, tijekom kojih se na plovilu boravilo neprekidno, bez mogućnosti

odlaska kući. Tužitelj iskazuje da su se u ovisnosti o vrsti plovila polasci i povratci odvijali u jutarnjim ili poslijepodnevnim satima, dok je radno vrijeme prema radnom nalogu trajalo u pravilu 10 do 12 sati dnevno, nakon čega posada nije napuštala plovilo, već je ostajala u režimu dežurstva i dostupnosti. Nadalje proizlazi da je tijekom cijelog trajanja višedневnih službi postojala obveza stalnog slušanja pomorske i policijske veze te korištenja službenog mobitela, pri čemu su članovi posade bili kontinuirano dostupni šefu smjene i nadređenima te se nisu mogli opravdati završetkom radnog vremena. Iz iskaza proizlazi da tužitelj navodi kako nije postojala bitna razlika u načinu korištenja vremena tijekom evidentiranog radnog vremena i preostalog vremena dežurstva, budući da su se tijekom radnog vremena obavljali intenzivniji poslovi plovidbe, dok se u preostalom vremenu obavljalo održavanje broda te stalna pripravnost. Tužitelj iskazuje da tijekom višedневnih službi nije imao vremena za privatni i obiteljski život, osim povremenog kontakta putem mobitela, te da su hitne intervencije bile nepredvidive i mogle su se događati više puta dnevno ili uopće ne tijekom pojedinog terenskog rada. Nadalje proizlazi da se intervencije izvan radnog vremena nisu posebno evidentirale, dok su se određeni poslovi održavanja broda unosili u radno vrijeme, te da su se višedневne službe u pravilu organizirale do tri puta mjesečno po zaposleniku. Iz iskaza također proizlazi da je tijekom boravka na plovilu bilo moguće odmarati se i spavati na brodu, ali da takav odmor nije bio usporediv s uobičajenim odmorom kod kuće, budući da je postojala stalna obveza nadzora vezova, vremenskih uvjeta i sigurnosti plovila. Tužitelj nadalje iskazuje da je u utuženom razdoblju obnašao dužnost zapovjednika plovila te da je bio odgovoran za organizaciju rada, raspodjelu zadataka i korištenje vremena za odmor posade.

8.3. Cijeneći činjenice koje proizlaze iz iskaza svjedoka Borisa Stazića, Mirka Ćosića i Bernarda Županjca te iskaza tužitelja u međusobnoj svezi pa tako kao prvo, činjenicu da policijski službenici pomorske policije za cijelog trajanja višedневne plovidbe, dakle i nakon evidentiranog (aktivnog) radnog vremena moraju biti u službenoj uniformi što prema ocjeni suda nedvojbeno svjedoči u prilog činjenici da isti i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena moraju imati vidljivo obilježje svojstva policijskog službenika i biti na službenom plovilu kao svom mjestu rada za čime nedvojbeno ne bi bilo potrebe da oni i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena ne obavljaju radne zadatke svog radnog mjesta u svojstvu policijskog službenika; kao drugo, činjenicu koja osim iz iznesenih iskaza proizlazi i iz sadržaja radnih naloga u spisu, činjenicu da članovi posade niz poslova na brodu čak po izričitom nalogu tužene obavljaju tek po završenoj plovidbi i time izvan evidentiranog (aktivnog) radnog vremena pa tako primjerice poslove održavanja plovila urednim i čistim za operativnu uporabu i poslove popravaka i održavanja strojeva na brodu; kao treće, činjenicu da poslove nadzora državne granice članovi posade vrše i izvan evidentirane satnice redovnog vremena budući ove poslove vrše i kontinuiranim praćenjem telekomunikacijskih i radijskih veza te brodskih sustava praćenja i nadzora na moru uz korištenje svih raspoloživih evidencija preko udaljenih računala iz otvorenih i zatvorenih izvora (VMS, AIS, Interpol, IS MUP-a, e-crew evidencija, evidencija izdanih dozvola u R/Š ribolovu), a koje su sustave i veze prema nalogu tužene dužni nadzirati neprekidno poradi čega se, o čemu sudu iskazuju svjedoci kao i sam tužitelj, ne smiju udaljavati s broda ni nakon završetka (aktivnog) radnog vremena; pa cijeneći navedeno dalje i u međusobnoj svezi sa općepoznatim činjenicama iz svakodnevnog života kao i opsežne prakse ovog suda iz pravno i činjenično istovrsnih predmeta pa tako sa kao prvo, činjenicom da su članovi posade pripreme za isplovljavanje s plovilom dužni obaviti prije početka evidentiranog (aktivnog) radnog vremena budući plovilo

isplovljava s veza u sat početka njihovog (aktivnog) radnog vremena, a što logično znači da svakodnevno prije početka evidentiranog (aktivnog) radnog vremena članovi posade vrše kontrolu broda u smislu da li svi brodski uređaji uredno rade te da li brod ima svu potrebnu opremu za isplovljavanje te u smislu paljenja i pripreme brodskih sustava za plovidbu budući bi u protivnom isplovljavanje bilo nemoguće; kao drugo, činjenicom da boravak na plovilu bez obzira da li se plovilo nalazi na otvorenom moru ili vezu zahtjeva opetovanu aktivnost članova posade kroz 24 sata dnevno u pogledu kontrole vremenskih uvjeta radi osiguranja sigurnosti plovila i života članova posade, a u pogledu čega sud ističe da je nesporno da svi članovi posade za cijelog trajanja višednevne plovidbe poduzimaju radnje za osiguranje sigurnosti plovila i sigurnosti članova posade te čuvanja brodskog inventara od prijetećih oštećenja upravo po nalogu tužene koja ne zapošljava treće osobe za potrebe čuvanja i nadzora broda kroz ono vrijeme koje se članovima posade na brodu tijekom višednevne plovidbe evidentira kao dnevni odmor; te kao treće, činjenicom da je posao djelatnika pomorske policije specifičan i složen jer oni obavlja poslove pomorske, temeljne i prometne policije, čuvaju državnu granicu i održavaju plovilo na kojem rade, koja činjenica osim što je općepoznata proizlaze i iz priloženih naloga za terenski rad proizlaze i iz iskaza saslušanih svjedoka; sud kao nedvojbeno utvrđuje da je tužitelj efektivno poslove svog radnog mjesta u utuženom razdoblju obavljao ne samo za trajanja evidentiranog (aktivnog) radnog vremena već i izvan tako evidentiranog (aktivnog) radnog vremena, međutim, ne za cjelokupnog trajanja višednevne plovidbe (službe) budući je općepoznato da biološki nije moguće, a ovom sudu niti životno ni logično da članovi posade uopće ne spavaju niti odmaraju za cjelokupnog trajanja višednevne plovidbe (službe), kako to uostalom zaključuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama broj Revr 1483/14 od 21. rujna 2016., Revr-1332-16-2 od 26. listopada 2016. i Revr-1084/13-2 od 23. studenog 2016.; dakle, sud kao nedvojbeno utvrđuje da je tužitelj efektivno poslove svog radnog mjesta u utuženom razdoblju obavljao za cijelog vremena višednevne plovidbe (službe) osim za vrijeme dnevnog odmora u trajanju od 8 sati dnevno (unutar 24 sata), a poradi čega sukladno primjenjivom ZoR i KU tužitelj ostvaruje pravo na isplatu plaće za svaki sat kada je na mjestu rada efektivno obavljao radne zadatke u korist tužene neovisno što se radi o vremenu izvan po tuženoj evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena dok to pravo ne ostvaruje za vrijeme dnevnog odmora u trajanju od 8 sati dnevno budući u to vrijeme tužitelj efektivno ne obavlja radne zadatke (tako i Županijski sud u Zagrebu presudi poslovni broj GŽ R-1150/2023 od 29. listopada 2024., Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ R-3196/2021 od 24. rujna 2024. i Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ R-3197/2021-3 od 15. veljače 2022.). Napominje se pri tome da sud uvažava činjenicu koja proizlazi iz iskaza tužitelja i svjedoka koji su s tužiteljem obavljalo poslove članova posade, da vrijeme dnevnog odmora posade na plovilu (zbog uvjeta na plovilu i kontinuiranog nadzora veza i brodskih sustava) nije jednako kvalitetno kao vrijeme odmora izvan mjesta rada osim čega isto predstavlja i vrijeme pasivnog dežurstva što nedvojbeno utječe na kvalitetu odmora te da dnevni odmor tužitelj ponekad nije koristio u neprekidnom trajanju već da je spavao i odmarao kada bi uspio uhvatiti vremena između obavljanja poslova ili intervencija, međutim, ove činjenice ne opravdavaju dosudu plaće tužitelju i za vrijeme trajanja dnevnog odmora budući tijekom istog tužitelj spava i odmara, dakle, efektivno ne obavlja radne zadatke u korist tužene, dok se nedostatak kvalitete tog dnevnog odmora prema ocjeni suda tužitelju kompenzira upravo kroz naknadu za pasivno dežurstvo, kakvo stajalište potvrđuje primjerice i Županijski sud u Splitu u presudi poslovni broj GŽ R-1061/2020-2 od 04. studenog 2020. u kojoj navodi da u situaciji kad je policijski službenik boravio više dana

na brodu po 24 sata dnevno, pravilno zaključuje prvostupanjski sud kad za obračun plaće uračunava 8 sati dnevnog odmora odnosno kad službeniku priznaje pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad samo za stvarno odrađene sate duže od punog radnog vremena, ali ne i za sate kad službenik nije stvarno izvršavao radne zadatke već se odmara kao i Vrhovni sud Republike Hrvatske koji u presudama broj Revd-3474/2023-2 od 21. veljače 2024. i broj Rev 908/2023-2 od 30. travnja 2024. daje shvaćanje da nije životno prihvatljivo da bi efektivni rad djelatnika pomorske policije trajao neprekidno 24 sata dnevno, više dana uzastopno (u tom smislu taj sud i u odluci broj Revr 753/09-2 od 17. studenog 2009.) već je životno i logično da djelatnik koji zbog naravi posla ne smije ili ne može napustiti brod tijekom višednevnih službi na moru ima slobodno vrijeme odnosno vrijeme za odmor u trajanju od 8 sati, a koje se vrijeme provedeno izvan stvarno odrađenih sati rada, unatoč tome što tužitelj ne može napustiti mjesto rada, ne može smatrati prekovremenim radom. Takvim je pravnim shvaćanjem Vrhovni sud Republike Hrvatske reafirmirao pravno shvaćanje već ranije zauzeto u odlukama broj Revr 1085/2013 od 25. siječnja 2017., Rev 487/2023-2 od 22. studenog 2023. i Rev 400/2022-2 od 11. siječnja 2024.

8.4. Izneseno utvrđenje suda nije dovedeno u pitanje niti iskazima svjedoka Senke Marević, Tatjane Škare i Maksimilijana Surića, a budući niti jedan od navedenih svjedoka nije član posade koji je u utuženom periodu boravio na brodu s tužiteljem pa da bi o načinu rada odnosno o efektivnom obavljanju poslova radnog mjesta tužitelja kroz utuženi period i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena mogao iznijeti osobna i neposredna te time okolnosna saznanja dok se jedan boravak na brodu u trajanju od 4 dana svjedokinje Tatjane Škare, iz čijeg iskaza pri tome ne proizlazi da je ona na brodu boravila u svojstvu određenog člana posade (zapovjednik broda, upravitelj stroja ili mornar) ne može smatrati dovoljnom osnovom koja bi svjedokinji dala saznanja o tome koje su sve poslove i u kojem trajanju članovi posade obavljali tijekom trajanja višednevnih plovidbi u utuženom razdoblju. Poradi navedenog je sud iskaz ovih troje svjedoka, a kada iste cijeni u svezi sa iskazima svjedoka članova posade koji su u obavljanju radnih zadataka tijekom višednevne plovidbe iznijeli svoja osobna i neposredna te sasvim životna i logična saznanja, ocijenio nevjerodostojnim te konstruiranim sa svrhom uspjeha tužene u ovom sporu, na što posebno sud upućuje i činjenica o kojoj iskazuje svjedokinja Senka Marević da se radi o osjetljivom pitanju odnosno o velikom iznosu novca iz čega sud zaključuje da tužena pod svaku cijenu pokušava od sebe otkloniti obvezu plaćanja, a u većem dijelu i irelevantnim u pogledu pravno odlučnih činjenica u ovom sporu. U potpunosti je pri tome sudu neuvjerljiv iskaz svjedoka Senke Marević i Tatjane Škare u dijelu u kojem iskazuju da za vrijeme pasivnog dežurstva službenik može raditi što želi, da može izaći s broda, džogirati i slično jer da je to njihovo slobodno vrijeme u kojem se mogu ponašati kako žele, budući je sud iz iskaza svjedoka Borisa Stazića, Mirka Ćosića i Bernarda Županjca koje je cijenio uvjerljivim i prihvatio kao istinite utvrdio da pomorski policajci za vrijeme višednevne plovidbe ne mogu napuštati brod niti kada završi njihovo (aktivno) radno vrijeme, osim iznimno kad idu u nabavku namirnica ili postupaju po dojavi. Također, u potpunosti su sudu neuvjerljivi iskazi svjedoka Senke Marević, Tatjane Škare i Maksimilijana Surića i u dijelu u kojem iskazuju da se nitko od pomorskih policajaca nije žalio u svezi obračuna i isplate plaća, a budući je općepoznato iz svakodnevnog života te opsežne sudske prakse da su pomorski policajci protiv tužene pokrenuli niz postupaka upravo radi isplate plaće za efektivni rad tijekom višednevnih plovidbi u periodu od 2014. godine na dalje.

8.5. Obzirom na takvo utvrđenje o efektivnom radu tužitelja u utuženom periodu, sud je stalnom sudskom vještaku za financije, bankarstvo i računovodstvo Martine Maté kao zadatak odredio na temelju sve relevantne radnopravne dokumentacije za tužitelja koja prileži spisu izraditi nalaz i mišljenje u kojem će utvrditi broj sati prekovremenog rada, rada noću, subotama, nedjeljom i blagdanom te visinu naknada za navedeni rad tužitelja u razdoblju od siječnja 2016. do uključno siječnja 2021. uzimajući u obzir 8 sati odmora unutar 24 sata višednevne plovidbe, postupajući po kojem je nalogu stalni sudski vještak Martine Maté dostavila nalaz i mišljenje od 21. studenoga 2025. (list spisa 1957-1997), u kojem je razliku između bruto plaće koju je tužena obračunala tužitelju za rad u utuženom razdoblju i bruto plaće koju bi mu obračunala za rad u utuženom razdoblju da je osim obračuna plaće za redovno radno vrijeme i evidentirani prekovremeni rad (unutar svakih 24 sata) plaća tužitelju obračunata kao da je radio 16 sati dnevno (24 sata umanjena za 8 sati dnevnog odmora), obračunala na iznos od ukupno 36.126,57 EUR bruto. Na takav je obračun sudskog vještaka dan u nalazu i mišljenju od 21. studenoga 2025. tužena iznijela nekoliko prigovora, sud je od sudskog vještaka zatražio očitovanje, a vještakinja se u svom podnesku od 24. veljače 2026. (list spisa 2024-2054) detaljno očitovala na sve prigovore tuženika i zaključno dala korigirano mišljenje nakon prihvaćenih primjedbi tuženika, razliku između bruto plaće koju je tužena obračunala tužitelju za rad u utuženom razdoblju i bruto plaće koju bi mu obračunala za rad u utuženom razdoblju da je osim obračuna plaće za redovno radno vrijeme i evidentirani prekovremeni rad (unutar svakih 24 sata) plaća tužitelju obračunata kao da je radio 16 sati dnevno (24 sata umanjena za 8 sati dnevnog odmora) obračunavši na iznos od 35.668,65 EUR bruto. Tužena je i nakon zaprimanja tako dopunjenog nalaza i mišljenja od iznijela prigovor u pogledu određenih pogrešaka u matematičkom obračunu sudskog vještaka, međutim, ove je pogreške u obračunu stalni sudski vještak ispravio u ispravku dopunjenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije od 24. veljače 2026. (list spisa 2024-2054) odnosno konačno u dopuni nalaza i mišljenja od 20. travnja 2026. (list spisa 2086-2117) iz kojeg proizlazi da razlika između bruto plaće koju je tužena obračunala tužitelju za rad u utuženom razdoblju i bruto plaće koju bi mu obračunala za rad u utuženom razdoblju da je osim obračuna plaće za redovno radno vrijeme i evidentirani prekovremeni rad (unutar svakih 24 sata) plaća tužitelju obračunata kao da je radio 16 sati dnevno (24 sata umanjena za 8 sati dnevnog odmora), dakle, za rad tužitelja za cijelog vremena višednevne plovidbe (službe) osim za vrijeme dnevnog odmora u trajanju od 8 sati dnevno (unutar 24 sata) iznosi ukupno 33.046,69 EUR bruto odnosno mjesečno u iznosima prikazanim u Tablici sa lista spisa 2117. Na takav konačni obračun utužene razlike u plaći tužitelj nije imao prigovora, isto kao što na ispravnost tako konačno danog nalaza i mišljenja sudskog vještaka Martine Maté od 20. travnja 2026. (list spisa 2086-2117), niti tužena nije imala prigovora. Ocijenivši slijedom svega navedenog ispravljeni i dopunjeni nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Martine Maté od 20. travnja 2026. (list spisa 2086-2117) stručnim, objektivnim, potpunim, detaljnim i preglednim te sastavljenim sukladno pravilima struke, a sukladno nalogu suda koji je određen temeljem činjeničnih utvrđenja iz ovog postupka konkretno nedvojbenog utvrđenja da je tužitelj efektivno obavljao radne zadatke svog radnog mjesta ukupno 16 sati dnevno odnosno da je unutar jednog dana (24 sata) imao dnevni odmor u ukupnom trajanju od 8 sati, sud je temeljem ispravljenog i dopunjenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Martine Maté kao nedvojbeno utvrdio da s obzirom na efektivno odrađene sate rada tijekom višedневnih plovidbi u utuženom razdoblju uz pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom, blagdanima i prekovremenog rada tužitelju uz iznos

koji mu je po osnovi plaće i naknade plaće tužena obračunala i isplatila za utuženo razdoblje pripada i dodatni iznos od ukupno 33.046,69 EUR bruto poradi čega je ovom presudom tuženoj naložio isplatiti tužitelju zatraženi iznos od 33.046,69 EUR bruto sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na mjesečne iznose razlika plaća osim na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u bruto plaći, odluka o kojoj je kamati utemeljena na čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO) kojom je propisano kako dužnik koji zakasni s ispunjenjem svoje obveze osim glavnice duguje vjerovniku i zatezne kamate, a sukladno čl. 29. st. 2. ZOO, čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22) i čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) koje reguliraju visinu zatezne kamate kroz utuženo razdoblje, pri čemu je sud tijekom zakonske zatezne kamate odredio za svaki pojedinačni mjesečni iznos plaće od 16og u idućem mjesecu kao prvog dana po danu dospijeća plaće na naplatu sukladno čl. 92. ZoR. Istaknimo pri tome da sud nije cijenio osnovanim navod tužene da su izvješća po radnim nalogima u kojima je navedeno efektivno odrađeno radno vrijeme sastavljena upravo od strane policijskih službenika koji su sada tužitelji odnosno svjedoci čime tužena u biti navodi da je u radnim nalogima evidentirano radno vrijeme upisano upravo od samih pomorskih policajaca (ovdje tužitelja i svjedoka), ovo stoga što je zapovjednik broda kao član posade koji evidentira radno vrijeme u pogledu evidentiranja stvarno odrađenih sati rada nedvojbeno ograničen kako unaprijed od strane tužene zadanim radnim vremenom tako i usmenim nalogom nadređenih službenika, a sudu nije niti životno niti logično da zapovjednik broda, ukoliko je stvarno imao tu mogućnost, članovima posade koji su prema nedvojbenom utvrđenju suda poslove svog radnog mjesta efektivno obavljali i izvan određenog i evidentiranog (aktivnog) radnog vremena, o čemu sudu uvjerljivo, životno i logično iskazuju svi saslušani članovi posade, takve sate ne bi i upisao u službenu evidenciju.

9. Odluka o zahtjevima stranaka za naknadu parničnog troška utemeljena je na čl. 154. st. 5. ZPP budući je sud ocijenio da tužitelju pripada pravo na naknadu ukupnih opravdano mu nastalih troškova ovog parničnog postupka, ovo jer je djelomično povlačenje tužbe, a koje predstavlja neuspjeh tužitelja u sporu, isključivo posljedica činjenice da je sudski vještak u svom nalazu i mišljenju napravio grešku u obračunu poradi čega je naknadno (nakon prigovora tužene) dva puta ispravljao nalaz i mišljenje na način da je utuženu razliku u plaći obračunao u nižem iznosu, a tužitelj kao osoba koja nije financijski stručnjak je sasvim opravdano očekivao da je iznos koji je sudski vještak početno obračunao u svom nalazu i mišljenju ispravan, poradi čega je sukladno tom nalazu sudskog vještaka prvotno i odredio visinu tužbenog zahtjeva. Valja pri tome istaknuti da sud pravila o parničnim troškovima primjenjuje u skladu s načelima na kojima se ta pravila zasnivaju, a to je racionalno, svrsishodno i pravedno raspoređivanje troškova, što znači da sud u svakoj parnici ocjenjuje da li se odmjerkavanjem troškova postupka prema mjerodavnom pravu narušava ravnoteža interesa stranaka odnosno bi li donijeta odluka o troškovima bila prekomjeran i nerazmjeran teret za stranku (tako i Županijski sud u Zagrebu u odluci poslovni broj GŽ-1916/2023-2 od 04. lipnja 2024.), a ocjena je ovog suda da je u konkretnom slučaju u kojem je tužitelj radnik koji svoje pravo na isplatu plaće nužno morao ostvarivati u parničnom postupku (budući tužena nije udovoljila njegovu zahtjevu za mirno rješenje spora) koji pritom odmah po zaprimanju svakog ispravka nalaza i mišljenja sudskog vještaka svoj zahtjev na isplatu usklađuje s tako ispravljenim nalazom i mišljenjem,

jedina pravilna dosuda troškova ona koja se temelji na čl. 154. st. 5. ZPP budući bi dosuda djelomičnih troškova postupka tužitelju nedvojbeno narušila ravnotežu i tužitelju kao radniku kojem je sudski postupak jedini način za ostvarenje prava na isplatu (dijela) plaće nametnula nerazmjerni teret i time nedvojbeno predstavljala povredu prava na pristup sudu kao sastavnom dijelu prava na pravično suđenje, posebno vodeći računa da je protivna strana Republika Hrvatska kao poslodavac koja ima posebno osnovano tijelo za potrebe zastupanja u sudskim postupcima. Visina parničnih troškova je pri tome odmjerena prema odredbama Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25. dalje: Tarifa) i vrijednosti predmeta spora konačno određenog tužbenog zahtjeva. Tužitelju je priznato pravo na naknadu troška nastalog po osnovi zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika i to troška sastava zahtjeva za mirno rješenje spora (1 x 500 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 32. toč. 1. Tarife), troška sastava tužbe podnesene sudu 8. siječnja 2021. (1 x 500 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife), troška sastava prvog obrazloženog podneska kojim se tužitelj očituje na odgovor na tužbu 14. travnja 2023. (1 x 500 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife), troška sastava drugog obrazloženog podneska kojim se tužitelj očituje na podnesak tuženika od 18. svibnja 2023. (1 x 500 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na pripremnom ročištu održanom 25. listopada 2023. (1 x 500 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na pripremnom ročištu održanom 7. studenoga 2023. (1 x 500 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištu za glavnu raspravu na kojoj se je raspravljalo o predmetu spora te se provodio dokazni postupak od 7. studenoga 2024., 30. siječnja 2025., 5. ožujka 2026., 30. ožujka 2026. i 11. svibnja 2026. (5 x 500 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), sastav podneska od 22. studenoga 2024. (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife) trošak sastava podneska kojim sukladno nalazu i mišljenju sudskog vještaka određuje tužbeni zahtjev od 30. prosinca 2026., 2. ožujka 2026. i 27. travnja 2026. (3 x 25 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 8. toč. 3. Tarife), i trošak pristupa na ročište za objavu presude 10. ožujka 2026. (1 x 50 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 3. Tarife), a što sveukupno uz zatraženi i temeljem Tbr. 46. Tarife pripadajući PDV od 25% te uvećano za materijalne troškove nastale po osnovi provedenog financijskog vještačenja (823,00 EUR + 62,00 EUR) iznosi ukupno 15.197,50 EUR. Nije kao osnovan priznat zahtjev tužitelja za sastav podnesaka od 30. prosinca 2025., 2. ožujka 2026. i 27. travnja 2026. u iznosu obračunatom po Tbr. 8. toč. 1. Tarife budući se radi o ostalim podnescima za koje se naknada obračunava po Tbr. 8. toč. 4. Tarife, a ne o obrazloženim podnescima u smislu Tbr. 8. toč. 1. Tarife. Nije kao osnovan priznat zahtjev tužitelja za sastav podnesaka od 21. svibnja 2024., 27. veljače 2025. i 16. travnja 2026. budući u tim podnescima tužitelj sudu dostavlja sudsku praksu iz istovrsnih pravnih stvari, a kako sud osim prava poznaje i sudsku praksu pri čemu se ovdje ne radi o presudama koje su donesene među strankama ovog postupka pa da iste služe kao dokaz u postupku, to sastav ovih podnesaka nije bio nužan za vođenje postupka poradi čega tužitelj sukladno čl. 155. ZPP ne ostvaruje pravo na naknadu troškova sastava istog. Tužitelju nije priznat sastav podnesaka od 4. srpnja 2023., 29. kolovoza 2023., 9. travnja 2024., 3. rujna 2024. 27. kolovoza 2025. i 27. kolovoza 2025., budući istima tužitelj požuruje postupanje suda. Nadalje nije priznat sastav podneska od 22. studenoga 2024. u iznosu obračunatom po Tbr. 8. toč. 1. Tarife budući se radi o ostalom podnesku za koji se naknada obračunava po Tbr. 8. toč. 3. Tarife, a ne o obrazloženim podnescima u smislu Tbr. 8. toč. 1. Tarife. Nadalje tužitelju nije priznat trošak sastava podnesaka od 8. prosinca 2026. i 31. ožujka 2026. budući u istima tužitelj dostavlja uplatnice kao

dokaz o plaćanju predujma troškova sudskog vještaka. Tužitelju sukladno čl. 151. st. 3. ZPP pripada pravo na zatraženu zakonsku zateznu kamatu na priznati mu iznos parničnog troška tekuću od dana donošenja ove odluke do isplate.

U Zadru, 25. svibnja 2026. godine

Sudski savjetnik
Matej Zurak

Sudac
Marko Baraka

Uputa o pravnom lijeku:

Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku (nije obveznik plaćanja pristojbe za presudu),
2. Tuženoj po ODO GUO Zadar.

Broj zapisa: **9-30888-7adc8**

Kontrolni broj: **0c8e2-ade52-af905**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.